

ikke overstiger denne interesse, jf. nr. 7. En betingelse for at kunne anvende bestemmelsen er, at den dataansvarlige har foretaget en vurdering af, hvorvidt hensynet til den registreredes interesser overstiger hensynet til de interesser, der ønskes forfulgt med behandlingen, og at denne vurdering falder ud til fordel for de interesser, der ønskes forfulgt. Det bemærkes, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysninger videregives, også vil kunne forfølge andre end deres egne interesser. En forudsætning herfor er dog, at der er tale om andres berettigede interesser.

Til stk. 2-4

I dag er det sådan, at en virksomhed, som ønsker at videregive oplysninger om en forbruger til en anden virksomhed til brug ved markedsføring, skal have forbrugers udtrykkelige samtykke til videregivelsen, jf. § 4 b, stk. 2, i lov om private registre.

Justitsministeriet har i svar på spørgsmål fra Folketingets Rets- og Erhvervsudvalg givet udtryk for, at det giver anledning til betydelig tvivl, om det vil være i overensstemmelse med direktivet (artikel 14, litra b) at indføre en generel ordning, hvorefter der altid skal indhentes samtykke til videregivelse af oplysninger om forbrugere til brug ved markedsføring.

Justitsministeriet har derfor overvejet, på hvilken måde der kan gennemføres en ordning, som på den ene side så vidt muligt opretholder den gældende retstilstand, og som på den anden side må antages at være inden for rammerne af direktivet. Disse overvejelser er mundet ud i de bestemmelser, som foreslås i § 6, stk. 2-4, sammenholdt med § 36.

Efter lovforslaget er det herefter således, at den virksomhed, der ønsker at videregive oplysninger om forbrugere til en anden virksomhed til brug ved markedsføring (eller anvende oplysningerne på vegne af en anden virksomhed i markedsføringsøjemed), skal opfylde to betingelser:

For det første skal videregivelsen være hjemlet i lovforslagets § 6, stk. 2-4. Udgangspunktet er her, at forbrugeren skal give et udtrykkeligt samtykke til videregivelsen, jf. § 6, stk. 2. Samtykket skal indhentes i overensstemmelse med reglerne i markedsføringslovens § 6 a. Udgangspunktet om samtykke kan fraviges i nærmere opregnede tilfælde, jf. § 6, stk. 3, sammenholdt med stk. 4. Der vil således være snævre grænser for, i hvilket tilfælde der uden samtykke kan videregives oplysninger om forbrugere til andre virksomheder til brug ved markedsføring.

Selv om den dataansvarlige virksomhed efter de nævnte regler vil kunne videregive oplysninger uden forbrugernes udtrykkelige samtykke, må videregivel-

se for det andet kun ske, hvis forbrugeren ikke har gjort indsigelse imod det, jf. lovforslagets § 36.

Forbrugers indsigelse kan fremsættes i forbindelse med, at den pågældende orienteres om indsigelsesretten, eller på et senere tidspunkt, hvis forbrugeren ikke ønsker, at oplysninger om den pågældende fremover videregives til brug ved markedsføring.

I *stk. 2* fastsættes hovedreglen om, at virksomheder ikke må videregive oplysninger om forbrugere til andre virksomheder i markedsføringsøjemed (eller anvende oplysningerne på vegne af andre virksomheder i markedsføringsøjemed), medmindre forbrugeren har givet sit udtrykkelige samtykke til det. Om samtykkekravet henvises til lovforslagets § 3, nr. 8.

I *stk. 3* angives de tilfælde, hvor der gøres undtagelse fra kravet om samtykke i *stk. 2*. Som det fremgår af bestemmelsen kan kundeoplysninger kun videregives uden kundens samtykke, hvis to betingelser er opfyldt.

For det første skal der være tale om generelle kundeoplysninger, der danner grundlag for inddeling i kundekategorier.

Er denne betingelse opfyldt, skal videregivelsen for det andet følge af den interesseafvejning, som er fastsat i lovforslagets § 6, stk. 1, nr. 7. Efter denne bestemmelse kan videregivelse ske, hvis videregivelse er nødvendig for, at »den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse.« Med dette supplerende krav sikres det, at videregivelse af generelle kundeoplysninger i markedsføringsøjemed ikke kan ske, hvis interesseafvejningen undtagelsesvis måtte tale herimod. Som eksempel herpå kan nævnes den situation, at en virksomhed har orienteret sine kunder om, at den ikke vil videregive oplysninger om kunderne til andre virksomheder til brug for markedsføring. Hvis virksomheden på trods heraf alligevel skulle beslutte sig for at videregive oplysningerne, vil hensynet til kunderne, jf. § 6, stk. 1, nr. 7, efter omstændighederne kunne tale imod, at en sådan videregivelse kan ske uden kundernes forudgående samtykke.

Som eksempler på oplysninger, der herefter vil kunne videregives uden samtykke efter den foreslåede bestemmelse, kan nævnes oplysninger om kundens navn, adresse, køn og alder. Det samme gælder generelle oplysninger om f.eks., at kunden er husejer, bil-ejer, computerejer og lignende. Tilsvarende gælder f.eks. oplysninger om, at der er tale om en kunde til fritidsartikler, til baby- og småbørnsartikler, til økologiske varer, til vin- og spiritus eller andre generelt afgrænsede varegrupper.